

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/188/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202525
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225202525.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa matky: E. F. B., G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., aktuálne bytom F. I. X, D. a otca: J. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/X, D., aktuálne bytom C. XXXX/X, D., zastúpený splnomocnencom: Mgr. Andrea Bobeková, advokátka so sídlom Pračanská 52A, Bratislava, konanie o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č.k. 39P/114/2025-41 zo dňa 05.09.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 324, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), § 2 ods. 1, 2, § 360 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“), § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia otca v zmysle jeho návrhu nevzhladol. Uviedol, že rodičia sú manželmi, nežijú v spoločnej domácnosti a maloletá je fakticky v osobnej starostlivosti matky. Otec má možnosť stretávať sa s maloletou po dohode s matkou. Otec uviedol, že matka mu umožnila stretnutie s maloletou počas letných školských prázdnin. Maloletá sa vyjadrila, že sa chce s otcom stretávať. Matka nekomunikovala, že by maloletej bránila v stretávaní sa s otcom. Mal preukázané, že rodičia spolu komunikujú, hľadajú riešenie úpravy prostredníctvom právnych zástupcov i mediátora. Nevyplývalo, že by otec aktuálne navrhol matke úpravu styku s maloletou a matka by sa vyjadrila, že maloletej nebude umožňovať stretnutia s otcom. Z návrhu otca nevyplývala bezodkladná potreba nariadiť neodkladné opatrenie, že by bol život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletej ohrozený. Za neodkladnú potrebu nepovažoval obavu otca, že matka nebude otcovi umožňovať stretávanie sa s maloletou. Poukázal na to, že pred autoritatívnym rozhodnutím súdu má prednosť dohoda rodičov. Odporučil rodičom, aby sa pokúsili o zmierné riešenie, o uzatvorenie rodičovskej dohody, a to aj v súčinnosti s opatrovníkom maloletej, psychológom referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, resp. mediátorom.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd vyhovel.

4. Dôkladne opísal celú situáciu ohľadom situácie v rodine. Ozrejmil, akým spôsobom mu matka od odťahovania sa zo spoločnej domácnosti obmedzovala vedome a účelovo stretávanie s maloletou.

Z dôvodu nemožnosti uzavrieť s matkou dohodu o rozdelení prázdnin bol nútený domáhať sa úpravy styku s maloletou cestou návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Tomuto návrhu súd prvej inštancie vyhovel a uznesením rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia. Matka vykonateľné rozhodnutie súdu nerešpektovala a maloletú mu odmietla odovzdať. Až v momente, keď začal riešiť vec cestou polície, prokuratúry a vyzval matku cestou právnej zástupkyne k rešpektovaniu rozhodnutia súdu, matka navrhla, aby si čas prázdnin rozdelili. V priebehu mesiaca júl s maloletou strávil jeden týždeň a v priebehu mesiaca august dva týždne, ktoré konanie matky nie je možné považovať za jej snahu a ochotu uzavrieť so ním dohodu, pretože matka svojim konaním vedome a účelovo bráni stretávaniu s maloletou a tým hrubo porušuje rodičovské práva. Súd prvej inštancie preto nesprávne vyhodnotil situáciu kedy konštatoval, že matka mu styk s maloletou umožňuje, nakoľko mu v pravidelnom kontakte s ňou vedome dlhodobo bráni. Matka na stretnutí s psychologičkou sa zaviazala, že sa s ním dohodne na výkone rodičovských práv formou dohody a to tak, aby starostlivosť o maloletú nebola realizovaná formou rovnocenného rozdelenia času medzi rodičov, ale aby mal aj on možnosť stráviť čas s maloletou nepretržite čas od štvrtka večera do pondelka rána v jednom kalendárnom týždni a následne čas od stredy poľudnia do štvrtka popoludnia v druhom kalendárnom týždni. Mali taktiež naplánované terapeutické stretnutie pre maloletú, s čím matka súhlasila a následne aj konzultácie pre rodičov. Tento termín musel byť však z dôvodu na strane doktorky zrušený. Matka mu následne predložila návrh dohody, v ktorej navrhla upraviť starostlivosť o maloletú tak, že táto bude v jeho starostlivosti iba každý druhý kalendárny týždeň počas víkendov, vždy od piatka po ukončení vyučovania od 15:00 hod. do nedele 18:00 hod. Súčasne navrhla, aby sa zaviazal uhrádzať ničím neodôvodnené výživné na maloletú vo výške 1 200,- eur a tiež uhrádzať nájom bytu, ktorý užíva spoločne s maloletou a to vo výške 830,- eur mesačne. Taktiež požadovala, aby sa zaviazal uhrádzať bežné náklady na ošatenie a obuv priebežne v pomernej výške podľa príjmu a umožniť jej užívať jeho apartmán na Malorke. Preukázal svoju snahu o kompromis, kedy akceptoval navrhované riešenie, na ktorom trvala matka. Ona však ako reakciu na jeho ústupok v celom rozsahu poprela jeho rodičovské práva k maloletej a postavila ho do role víkendového rodiča, s povinnosťou kryť nielen potreby maloletej, ale aj jej vlastné. Poukázal na to, že maloletá sa o ňom vyjadruje vulgárne. Matka nemá záujem s ním uzavrieť žiadnu rodičovskú dohodu. Na záver dodal, že má právo na pravidelné stretnutia s maloletou, ktoré zostali neupravené.

5. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – otec (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. S prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i odvolacie argumenty otca bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď nezistil okolnosti odôvodňujúce opodstatnenosť návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto ho zamietol.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je konanie, ktorým sa otec domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd upraví jeho styk s maloletou tak, že bude oprávnený stretávať sa s maloletou na čas do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva každý páry kalendárny týždeň od piatku od 14:00 hod. do pondelka do 08:00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 14:00 hod. do piatku do 08:00 hod. s tým, že otec si bude maloletú preberať a odovzdávať v školskom zariadení. Na Mestskom súde Bratislava II prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode manželstva k maloletému dieťaťu, ktoré je vedené pod sp. zn. 39P/89/2025. Uznesením Mestského súdu Bratislava II č.k. 39P/90/2025-21 zo dňa 18.06.2025 bolo nariadené neodkladné opatrenie, podľa ktorého bol otec oprávnený stretávať sa s maloletou počas letných školských prázdnin od 18:00 hod. dňa 15.07.2025 do 18:00 hod. dňa 01.08.2025 a od 18:00 hod. dňa 15.08.2025 do 18:00 hod. dňa 31.08.2025 s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá v určenom čase v mieste bydliska matky a matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase mu ju odovzdať. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 12CoP/119/2025 zo dňa 11.08.2025

odvolanie matky v časti úpravy styku otca s maloletou počas letných školských prázdnin od 18:00 hod. dňa 15.07.2025 do 18:00 hod. dňa 01.08.2025 odmietol a vo zvyšnej napadnutej časti uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

15. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

18. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZoR. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

19. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

20. Žiada sa tiež zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, a preto súd rozhoduje na základe zistených skutočností. Účelom neodkladného opatrenia je spravidla dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž určujúci aktuálny stav, resp. terajšie pomery vo vzájomných vzťahoch účastníkov.

21. Vychádzajúc zo samotného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a z odvolania otca, odvolací súd nemal za osvedčené, že je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov.

22. Otec v odvolaní najmä namietal, že matka mu neumožňuje styk s maloletou v jemu vyhovujúcom rozsahu, pričom matka mu predložila návrh dohody, v ktorej žiada upraviť starostlivosť o maloletú tak, že táto bude v jeho starostlivosti iba každý druhý kalendárny týždeň počas víkendu, vždy od piatka po ukončení vyučovania od 15:00 hod. do nedele 18:00 hod, s čím on nesúhlasí a žiadal upraviť styk s maloletou v širšom rozsahu.

23. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žiadna potreba neodkladnej úpravy pomerov nebola osvedčená a návrhu otca na úpravu styku s maloletou nie je možné vyhovieť, pretože nebol naplnený základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia a síce, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe takejto dočasnej úpravy.

24. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach podľa Civilného sporového poriadku, vyžaduje teda na nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých zásadne splnenie podmienky, že je tu bezodkladná potreba upraviť pomery účastníkov (§ 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

25. Otec svojim návrhom neosvedčil nutnosť bezodkladnej a okamžitej potreby dočasnej úpravy jeho styku s maloletou, keď nepopiera, že matka mu umožňuje styk s maloletou, hoci on má odlišnú predstavu na rozdiel od matky, pretože žiada styk s maloletou v širšom rozsahu, čo však samo o sebe nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolaciemu súdu z návrhu otca nevyplýval žiaden relevantný dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov formou neodkladného opatrenia, keďže nebolo osvedčené, že by hrozila bezprostredná ujma na zdravom fyzickom alebo psychickom vývoji maloletej, ktorá by vyhovenie takémuto návrhu zdôvodňovala. V predloženej veci nebolo totiž osvedčené, že by rozsah dočasnej úpravy styku ohrozoval vzťah medzi otcom a maloletou.

26. Inštitút neodkladného opatrenia slúži ako účinný nástroj výlučne tam, kde ide o prípady naliehavej a nevyhnutnej potreby upraviť určité právne vzťahy, pričom súd nariadi neodkladné opatrenie spravidla vtedy, keď je osvedčené, že hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, prípadne, ak účastníkovi

konania hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu, o takýto prípad tu ale nešlo.

27. Pri nariadení neodkladného opatrenia taktiež súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakom rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, a preto súd rozhoduje len na základe osvedčených skutočností, ktoré ale neboli zistené.

28. Na základe uvedeného odvolací súd nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiada otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má za to, že tu nie je a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebola ani hrozba ujmy na právach maloletej, ktorú by bolo dôvodné odstrániť formou nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. Rozdielne predstavy rodičov o styku s maloletou nemôžu byť dôvodom na úpravu styku otca s maloletou formou neodkladného opatrenia, navyše keď zo zhodných tvrdení rodičov vyplýva, že styk otca sa realizuje aj keď podľa rozdielných predstáv rodičov. Odvolací súd tiež uvádza, že otec žiadnym dôkazom nepreukázal, že by mu matka v styku s maloletou bránila. Odlišné názory matky a otca na úpravu styku s maloletou pritom nemožno subsumovať pod dôvody, ktoré by osvedčovali neodkladnosť. Tieto je možné riadne preskúmať len v konaní vo veci samej, v ktorom za účelom rozhodnutia súd prvej inštancie vykoná rozsiahle dokazovanie.

29. Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd tiež poukazuje na dôvody vyjadrené Krajským súdom v Trnave v uznesení č. k. 12CoP/119/2025 – 99 zo dňa 11.08.2025, ktorý rozhodoval o správnosti uznesenia súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení o úprave styku otca počas letných prázdnin, keď v bode 31. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že tiež nemal za preukázanú potrebu úpravy pomerov neodkladným opatrením.

30. Ďalšie odvolacie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie o správnosti napadnutého uznesenia už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať.

31. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05).

32. Vzhľadom na dôvody uvedené v tomto rozhodnutí, odvolací súd preto odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

33. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej v konaní vedenom pod sp. zn. 39P/89/2025 v konaní o rozvoze manželstva a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).